

**ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ СПРАВА «ПРИНДА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF PRYNDA V. UKRAINE)**

(Заява № 10904/05)

Стислий виклад рішення від 31 липня 2012 року

6 жовтня 2003 року за участю іноземних громадян сталась дорожньо-транспортна пригода (далі - ДТП), внаслідок якої загинув син заявників.

7 жовтня 2003 року Стрийським міськрайвідділом ГУ МВС України у Львівській області було порушено кримінальну справу за фактом ДТП, у якій загинув син заявників.

В подальшому кримінальну справу було передано до ГУ МВС України у Львівській області для проведення розслідування вказаної справи.

В ході розслідування кримінальної справи неодноразово скасовувались постанови про закриття кримінальної справи, зокрема, у зв'язку з неповним розслідуванням та неврахуванням вказівок прокуратури Львівської області щодо розслідування справи, яка потім поверталась на додаткове розслідування.

20 серпня 2010 року ГУ МВС України у Львівській області було винесено постанову про закриття кримінальної справи, яка була погоджена Генеральною прокуратурою України.

Заявники скаржились до Європейського суду з прав людини (далі -Європейський суд) за ст. 2, п. 1 ст. 6 та ст. 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на те, що розслідування кримінальної справи за фактом ДТП, внаслідок якої загинув їхній син, було тривалим та неефективним. Заявники також подавали скаргу за ст. 1Першого протоколу до Конвенції, яку Європейський суд визнав неприйнятною.

Європейський суд встановив порушення ст. 2 Конвенції в контексті процесуального аспекту у зв'язку з тим, що розслідування обставин смерті сина заявників було неефективним, оскільки, зокрема, остаточне рішення у відповідній кримінальній справі було винесено майже через сім років з дня дорожньо-транспортної пригоди, кримінальна справа неодноразово поверталась на додаткове розслідування, зокрема, у зв'язку з неврахуванням вказівок органів прокуратури, слідчі органи, які з самого початку знали про те, що учасники ДТП постійно проживають за кордоном і що, таким чином, їхня участь в подальшому ході слідства може бути проблематичною, не діяли з особливою ретельністю на початковій стадії розслідування.

Розглянувши справу, Європейський суд:

«1. *Оголошує* скаргу за статтею 2 щодо тривалості та неефективності розслідування обставин смерті сина заявників прийнятною, а решту скарг у заяві — неприйнятними.

2. *Постановляє*, що було порушення статі 2 Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців від дня, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити

заявникам наступні суми, що мають бути конвертовані в українські гривні за курсом на день здійснення платежу:

(i) 6 000 (шість тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись;

(ii) 21 (двадцять один) євро компенсації судових та інших витрат, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. Відхиляє решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції».